

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1254/2015
05.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у радном спору тужиоца С.Ч. из С.М., чији је пуномоћник Г.Т., адвокат из Н.С., против туженог Д.Р. ДОО Б.Ј., чији је пуномоћник Ж.Р., адвокат из Н.С., ради поништаја одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 127/15 од 20.03.2015. године, у седници већа одржаној 05.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се УСВАЈА ревизија туженог и ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1650/11 од 10.07.2014. године у делу у којем је одлучено о распоређивању тужиоца и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 127/15 од 20.03.2015. године у делу у којем је потврђен овај део првостепене пресуде, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да га распореди на послове и радне задатке које је обављао пре доношења решења о престанку радног односа.

У преосталом делу ревизија туженог се **ОДБИЈА** као неоснована.

Туженом се не досуђују трошкови ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1650/11 од 10.07.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено је решење туженог број 2058 од 06.06.2011. године о престанку радног односа тужиоца због отказа уговора о раду, те је обавезан тужени да тужиоца врати на послове и радне задатке које је обављао пре доношења наведеног решења и да тужиоцу, надокнади трошкове парничног поступка у износу од 246.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 127/15 од 20.03.2015. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и утврдио да је ревизија туженог делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у ревизији указује, јер другостепена одлука има разлоге о одлучним чињеницама.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је запослен код туженог од 1977. године. Према анексу број 3 Уговора о раду број 307/1 од 08.11.2007. године, одређено је да је радно место тужиоца радник на припреми процеса, наведен је опис послова тужиоца, место рада, као и разлози када послодавац има право да откаже уговор о раду. Требовање за утовар рибе у пословне јединице – рибњаке доставља имејлом комерцијала у седишту туженог и у требовању наводи врсту и количину робе, те које возило и који возач ће вршити превоз. Директор за транспорт и дистрибуцију М.Т. обавештава возаче коју врсту и коју количину рибе треба превести и на која одредишта. Некада дође до промене у количини или врсти рибе у складу са захтевима купаца. Дана 09.03.2011. године служба малопродаје код туженог је требовала од рибњака у С.М. 2500 килограма шарана и 700 килограма амуре и о томе обавестила директора транспорта, шефа обезбеђења и управника рибњака. Директор транспорта је обавестио возача да сутрадан иде на утовар рибе у С.М.. Сутрадан му је јавио да је дошло до промене и да је повећана количина рибе амур за 200 килограма, о чему је обавештен и управник рибњака М.К.. Тужилац је дана 10.03.2011. године од управника рибњака М.К. добио налог да изврши утовар четири камиона рибе. Излов, утовар и мерење рибе тужилац је извршио са радницима на рибњаку по правилима службе код туженог. Мерењу су присуствовали управник рибњака М.К. и возач Ч.З. који су по извршеном савјештању потписали отпремницу број 24/2011 од 10.03.2011. године и у којој је било наведено да је утоварено 2520 килограма шарана и 925 килограма амуре. Рибу је Ч.З. возио у Н.С., где се у доставници коју су потписали Ч.З. и Ј.П. наводи да је испоручена количина од 102 килограма амуре у Ш., где су у доставници коју су потписали Ч.З. и М.Ђ. наводи да је испоручена количина од 101 килограм амуре и у В. где је испоручена преостала количина рибе 2490 килограма. Исте вечери је извршена ванредна контрола возача Ч.З. и утврђено да је предао више 67 килограма шарана и 32 килограма амуре. Чињеницу да је тога дана у Н.С. у локал туженог унето више рибе, туженом је пријавила радница из наведеног објекта. Према налазу вештака који је сачињен у предмету Кт 2403/11, возач Ч.З. је испоручио мање 14 килограма рибе. Тужени је дана 13.04.2011. године упутио тужиоцу упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду број 1331, због тога што је тужени нашао да је тужилац дана

10.03.2011. године утоварио веће количине рибе од требоване, да би касније приликом продаје вишка рибе стекао противправну имовинску корист заједно са возачем Ч.З. и продавцем Ј.П., а на штету туженог. Након упозорења на које се тужилац изјаснио, тужени је решењем о престанку радног односа број 2058 од 06.06.2011. године отказао тужиоцу анекс број 3 Уговора о раду због учињене повреде радне обавезе непоштовање и непоступање по утврђеним процедурама и упутствима и неизвршавање одлука органа послодавца, несавесно и немарно обављање радних дужности и обавеза и nanoшење штете послодавцу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништено као незаконито решење туженог од 06.06.2011. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и тужени обавезан да тужиоца врати на рад.

У току поступка је утврђено на који начин је дана 10.03.2011. године вршен излов и утовар требоване количине рибе, да је дошло до промене требоване количине, те да је риба испоручена у Н.С., Ш. и В. у траженој количини. Правилан је закључак нижестепених судова да се тужилац у свему понашао према утврђеним правилима и упутствима предпостављених, савесно обављао своје послове и да није учинио повреду радне обавезе која му се ставља на терет. Како тужени није доказао да је тужилац учинио повреде радних обавеза које је навео у решењу о престанку радног односа од 06.06.2011. године, то је правилан закључак нижестепених судова да је решење незаконито и правилно одлучено када је то решење поништено и тужени обавезан да тужиоца врати на рад.

Из наведених разлога неосновано се ревизијом туженог у овом делу истиче погрешна примена материјалног права.

Међутим, ревизијом туженог основано се указује да је у нижестепеним пресудама погрешно примењено материјално право у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца да га тужени распореди на послове и радне задатке које је обављао пре доношења решења о престанку радног односа. Према одредбама Закона о раду, распоређивање запосленог везано је за закључење уговора о раду, односно за измену тог уговора када потребе процеса и организација рада условљавају премештај запосленог на други посао (члан 33, 34, 177. став 1. тачка 1. Закона). Будући да суд не врши распоређивање запослених, не може ни одредити њихово враћање на послове и радне задатке које су обављали пре доношења решења о престанку радног односа, па самим тим суд није овлашћен да одреди да је тужени дужан да тужиоца врати на послове и радне задатке које је обављао пре доношења решења о престанку радног односа од 06.06.2011. године. Стога су у овом делу нижестепене пресуде преиначене и тужбени захтев тужиоца за распоређивање на послове и радне задатке које је обављао пре доношења решења о престанку радног односа одбијен као неоснован.

На основу одредбе члана 161. став 2. и члана 149. став 2. ЗПП туженом нису досуђени трошкови ревизијског поступка, јер је тужени са ревизијом успео у незнатном делу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. и члана 407. став 1. одлучио као у изреци ревизијске одлуке.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**